> A znane są uczynki ciała, którymi są: cudzołóstwo, nierząd, nieczystość, rozpusta; Bałwochwalstwo, czary, nienawiść, niezgoda, zawiść, gniew, spory, kłótnie, herezje; Zazdrość, zabójstwa, pijaństwo, hulanki i tym podobne; o nich wam mówię, jak już przedtem powiedziałem, że ci, którzy takie rzeczy czynią, królestwa Bożego nie odziedziczą.
>
> *— Galacjan 5:19-21*

Książka: Nowy Testament / Galacjan

Tematy: ciało, gniew, bożki, Krolestwo Boga, seksualność, grzech

Interpretacja:

W Liście do Galatów apostoł *Paweł* wymienia czyny uznawane za „uczynki ciała” i otwarcie stwierdza, że ci, którzy się ich dopuszczają, nie odziedziczą *Królestwa Bożego*. Ważne jest, aby rozróżniać uczynki ciała od grzechu w ogóle. Wszyscy grzeszymy, lecz gdy przyjmujemy *Jezusa jako naszego Zbawiciela*, *Duch Święty* pomaga nam przezwyciężać pokusę grzechu. Jeśli jednak żyjemy według uczynków ciała, nie możemy doświadczać Bożych błogosławieństw.

Uczynki ciała

Do uczynków ciała wymienionych w *Galacjan 5:19-21* należą między innymi cudzołóstwo, rozpusta, nieczystość i lubieżność. Rozpusta odnosi się do kontaktów seksualnych poza małżeństwem, podczas gdy cudzołóstwo oznacza relacje seksualne z osobą inną niż własny współmałżonek. Nieczystość obejmuje nieczyste myśli, słowa i czyny, natomiast lubieżność to silne pożądanie seksualne.

Wymieniono również bałwochwalstwo i uprawianie czarów – praktyki polegające na oddawaniu czci fałszywym bóstwom zamiast prawdziwemu Bogu. Wrogość, kłótnie, zazdrość, gniew i waśnie to postawy, które mogą wyrządzić wielką szkodę każdej relacji. Waśnie i herezje stanowią podziały oraz fałszywe poglądy, które mogą osłabić naszą wiarę.

Zazdrość i morderstwo to niebezpieczne skłonności, które mogą wyrządzić innym krzywdę fizyczną i emocjonalną, podczas gdy pijaństwo i hulaszcze uczty to formy braku umiaru, mogące poważnie zaszkodzić naszemu zdrowiu. Należy pamiętać, że te uczynki ciała są sprzeczne z wolą Bożą. W miarę jak pogłębiamy naszą relację z Bogiem, Jego Duch pomaga nam je odrzucić i żyć zgodnie z Jego wolą.

Dlatego musimy starać się dystansować od tych uczynków ciała i dążyć do życia w posłuszeństwie Bogu. Oznacza to na przykład odwrócenie się od rozpusty i dążenie do czystości oraz wstrzemięźliwości, odrzucenie bałwochwalstwa na rzecz oddawania czci jedynie prawdziwemu Bogu, a także porzucenie gniewu i waśni, by szukać pokoju i miłości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> On nasze grzechy na swoim ciele poniósł na drzewo, abyśmy obumarłszy grzechom, żyli dla sprawiedliwości; przez jego rany zostaliście uzdrowieni.
>
> *— I Piotra 2:24*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: ciało, Ukrzyżowanie, Wielkanoc, wyzdrowienie, sprawiedliwosc, grzech

Interpretacja:

I Piotra 2:24 przypomina nam, że *Jezus* poniósł nasze grzechy w swoim ciele na krzyżu na Golgocie. Cierpiał On w naszym zastępstwie, aby wybawić nas od wiecznej śmierci i obdarzyć życiem wiecznym w Nim. Werset ten przypomina nam o wielkiej miłości Boga do nas – Jego dzieci.

Co oznacza słowo „grzech”?

Zanim zagłębimy się w treść tego wersetu, warto zrozumieć znaczenie słowa *„grzech”*. Grzech to każdy czyn, myśl lub słowo sprzeczne z wolą Bożą. Wszyscy zgrzeszyliśmy, co oznacza, że zostaliśmy oddzieleni od Boga. Jednak dzięki Jezusowi możemy na nowo nawiązać relację z Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Taka jest bowiem wola Boga, wasze uświęcenie, żebyście powstrzymywali się od nierządu; Aby każdy z was umiał utrzymać swoje naczynie w świętości i poszanowaniu; Nie w namiętności żądzy jak poganie, którzy nie znają Boga.
>
> *— I Tesaloniczan 4:3-5*

Książka: Nowy Testament / I Tesaloniczan
Tematy: ciało, pragnienie, Świętość, samokontrola, seksualność

Interpretacja:
I Tesaloniczan 4:3-5 – mówią nam o Bożej woli względem naszego życia: *o naszym uświęceniu*. Naszym głównym zadaniem jako chrześcijan jest zbliżanie się do Boga i życie w posłuszeństwie Jego przykazaniom. W tym kontekście staje się jasne, że odwrócenie się od niemoralności seksualnej stanowi kluczowy element tego procesu.

Zanim omówimy, w jaki sposób wersety te mogą nam pomóc w codziennym życiu, należy wyjaśnić, co rozumie się przez niemoralność seksualną. Termin ten odnosi się do wszelkich kontaktów seksualnych poza małżeństwem – czy to między osobami niebędącymi w związku małżeńskim, czy też w sytuacji, gdy jeden z małżonków dopuszcza się niewierności.

Bóg nie aprobuje tego rodzaju zachowań, gdyż Jego zamysłem jest, aby relacje seksualne odbywały się wyłącznie w ramach małżeństwa. Dlatego jesteśmy wezwani do tego, by wystrzegać się takich postępków i zachować czystość.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ćwiczenie cielesne bowiem przynosi niewiele pożytku, lecz pobożność do wszystkiego jest przydatna, gdyż zawiera obietnicę życia obecnego i przyszłego.
>
> *— I Tymoteusza 4:8*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: ciało, zdrowie, życie, posłuszeństwo, obietnice

Interpretacja:
Pierwszy List do *Tymoteusza*, napisany przez apostoła *Pawła*, ma na celu pouczenie i ukierunkowanie Tymoteusza w jego roli chrześcijańskiego przywódcy. W *I Tymoteusza 4:8* Paweł wskazuje na znaczenie pobożności w porównaniu z ćwiczeniami fizycznymi, biorąc pod uwagę ich wartość wieczną.

Ćwiczenia fizyczne są pożyteczne, lecz pobożność jest cenna pod każdym względem

We współczesnej kulturze ćwiczenia fizyczne odgrywają istotną rolę; wiele osób postrzega je jako sposób na utrzymanie sprawności fizycznej i zdrowia. Apostoł Paweł uświadamia nam jednak, że choć aktywność fizyczna jest korzystna, nie dorównuje ona wartością pobożności. Termin „pobożność” oznacza oddanie Bogu, posłuszeństwo Jego przykazaniom oraz oddawanie Mu czci. Pobożność wpływa nie tylko na nasze życie doczesne, ale także na życie wieczne.

Obietnica życia obecnego i przyszłego

Pobożność nie tylko prowadzi do życia wiecznego w niebie, ale przynosi również korzyści tu, na ziemi. Życie doczesne daje nam możliwość budowania relacji z Bogiem oraz doświadczania Jego miłości i prowadzenia. Pobożność pomaga nam określić cel naszego życia, co jest kluczowe dla sensownego i skutecznego funkcjonowania. Co więcej, może ona zapewnić pokój i równowagę emocjonalną w świecie pełnym niepewności.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego nie zniechęcamy się, bo chociaż nasz zewnętrzny człowiek niszczeje, to jednak ten wewnętrzny odnawia się z dnia na dzień.
>
> *— II Koryntian 4:16*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: ciało, piękno, zachęta, otrzymywanie

Interpretacja:
Werset *II Koryntian 4:16* wzywa nas do zastanowienia się nad ważnością odnowy naszego wewnętrznego świata. Często skupiamy się na trosce o ciało, zaniedbując życie wewnętrzne, podczas gdy Biblia uczy nas, że to dusza jest najważniejsza.

Zużycie zewnętrznego człowieka

Apostoł *Paweł* mówi nam, że nasz zewnętrzny człowiek z biegiem czasu niszczeje. Ludzkie ciało się starzeje i traci siły, co może wpływać na jakość naszego życia. W miarę upływu lat odczuwamy większe zmęczenie i pogorszenie stanu zdrowia – jest to naturalne, lecz nie powinno pozbawiać nas nadziei.

Odnowienie wewnętrznego człowieka

Choć nasze ciało niszczeje, nasz wewnętrzny człowiek odnawia się z każdym dniem. Co to oznacza? Musimy skupić się na pielęgnowaniu naszego życia wewnętrznego – naszych dusz. Tak jak ciało potrzebuje pokarmu, by zachować zdrowie, tak nasze dusze potrzebują duchowego pożywienia.

Jak odnawiać wewnętrznego człowieka

Odnawianie wewnętrznego człowieka to ciągły proces, który wymaga dyscypliny i zaangażowania. Oto kilka sposobów na jego odświeżenie:

- *Modlitwa* to sposób na nawiązanie więzi z Bogiem i otwarcie przed Nim serca. Znajduj każdego dnia czas na społeczność z Bogiem i wsłuchiwanie się w Jego głos.
- *Biblia* jest Słowem Bożym, zawierającym cenne nauki dla naszego życia. Czytaj Pismo Święte każdego dnia i rozważaj zawarte w nim prawdy.
- *Służba* to sposób na okazywanie miłości bliźnim i naśladowanie przykładu *Jezusa*. Poświęcaj czas na pomaganie innym i służbę swojej społeczności.
- *Dobre uczynki* to sposób na odzwierciedlenie Bożej miłości w świecie. Czyń dobro i wywieraj pozytywny wpływ na życie ludzi wokół ciebie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wiemy bowiem, że jeśli zostanie zniszczony ten namiot naszego ziemskiego mieszkania, to mamy budowlę od Boga, dom nie ręką uczyniony, wieczny w niebiosach.
>
> *— II Koryntian 5:1*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: ciało, śmierć, Życie wieczne, niebo, życie

Interpretacja:
Biblia wielokrotnie mówi o życiu po śmierci, a *II Koryntian 5:1* jest jednym z wersetów odzwierciedlających tę prawdę. Fragment ten zapewnia nas, że nawet jeśli nasz ziemski dom – czyli nasze ciało – ulegnie zniszczeniu, posiadamy wieczny dom w niebie, wzniesiony przez samego Boga.

Znaczenie tego wersetu

Fragment ten niesie ze sobą zapewnienie, że po śmierci czeka na nas wieczny dom w niebie. Nasze ciało porównywane jest do namiotu, czyli tymczasowego mieszkania, które z czasem przeminie. Żyjemy jednak nadzieją, że Bóg przygotował dla nas wieczną siedzibę – taką, która przewyższa wszystko, co moglibyśmy sobie wyobrazić.

Warto zauważyć, że nie chodzi tu o mieszkanie fizyczne, lecz duchowe. O charakterze tego domu decyduje nasza relacja z Bogiem oraz życie wieczne, którego będziemy doświadczać w Jego obecności. Werset *II Koryntian 5:1* nie mówi o fizycznym miejscu w niebie, lecz o pewności, jaką my, wierzący, posiadamy: że będziemy trwać przy Bogu przez całą wieczność.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wszyscy bowiem w wielu sprawach upadamy. Jeśli ktoś nie upada w mowie, jest człowiekiem doskonałym, który też może utrzymać na wodzy całe ciało.
>
> *— Jakuba 3:2*

Książka: Nowy Testament / Jakuba

Tematy: ciało, Niewinny, głoszenie

Interpretacja:

Werset ten skłania nas do refleksji nad wagą naszych słów i potrzebą ostrożności w tym, co mówimy. Ukazuje on, że jesteśmy zobowiązani nie tylko unikać obraźliwej mowy, lecz także panować nad językiem i dobierać słowa z rozwagą.

Fragment ten zachęca nas również do rozważenia pojęcia doskonałości. Jedyną osobą zdolną do tego, by nigdy nie urazić nikogo słowem, jest człowiek prawdziwie doskonały – w znaczeniu, które dalej wyjaśnia Apostoł: ktoś, kto potrafi zapanować nad każdą inną częścią swojego ciała.

Nie chodzi tu o przedstawienie człowieka jako istoty absolutnie nieskazitelnej pod każdym względem czy całkowicie wolnej od grzechu – wszak sam autor stwierdził, że *„Wszyscy bowiem w wielu sprawach upadamy”* – lecz raczej o ukazanie, że jeśli ktoś potrafi zapanować nad językiem, posiada taką samą pełną władzę nad sobą, jaką jeździec ma nad koniem albo sternik nad statkiem, gdy trzyma ster.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli ktoś będzie jadł z tego chleba, będzie żył na wieki. A chleb, który ja dam, to moje ciało, które ja dam za życie świata.
>
> — *Jana 6:51*

Książka: Nowy Testament / Jana

Tematy: ciało, chleb, niebo, Jezus, świat

Interpretacja:

Ewangelia *Jana 6:51* ukazuje analogię między chlebem a życiem wiecznym. *Jezus* przedstawia siebie jako *„żywy chleb”*, który zstępuje z nieba i daje życie wieczne tym, którzy Go spożywają. Określając swoje ciało mianem żywego chleba, wskazuje, że Jego ofiara na krzyżu, złożona dla zbawienia ludzkości, jest źródłem życia wiecznego.

Ważną lekcją płynącą z tego wersetu jest to, że życie wieczne można *osiągnąć jedynie przez Jezusa*. Jeśli pragniemy życia wiecznego, musimy najpierw nawiązać zbawczą relację z *Jezusem Chrystusem i przyjąć Go jako naszego Pana i Zbawiciela*. Ponadto musimy pielęgnować tę więź poprzez czytanie Biblii i życie w nieustannej modlitwie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Kto je moje ciało i pije moją krew, mieszka we mnie, a ja w nim.
>
> — *Jana 6:56*

Książka: Nowy Testament / Jana

Tematy: ciało, krew, Jezus, bliskość

Interpretacja:

Ewangelia według *św. Jana* zawiera wiele fragmentów, które nabrały dla chrześcijan głębokiego znaczenia. Jednym z najważniejszych i zarazem najbardziej kontrowersyjnych wersetów jest *Jana 6:56*. Choć na pierwszy rzut oka może się on wydawać dziwny i niepokojący, kryje w sobie głęboką treść.

W tym wersecie *Jezus* posługuje się metaforą odnoszącą się *do Eucharystii*. Dla chrześcijan Eucharystia jest sakramentem przyjęcia Ciała i Krwi Chrystusa. Umożliwia nam ona trwanie w Chrystusie i utrzymywanie z Nim więzi. Spożywając Ciało i Krew Chrystusa, przyjmujemy w siebie Jego życie i stajemy się częścią Niego.

Autorzy ksiąg *Nowego Testamentu* posługiwali się różnymi obrazami i metaforami, by opisać tę bliską więź z Jezusem i wspólnotą chrześcijańską. W tym przypadku obraz spożywania Jego Ciała i picia Jego Krwi symbolizuje ścisłą jedność, jaką możemy dzielić z Chrystusem oraz z innymi chrześcijanami.

Istnieją jednak znaczne różnice zdań co do właściwego znaczenia tego wersetu i sposobu jego interpretacji. *Katolicy i prawosławni* wierzą, że podczas Eucharystii chleb i wino dosłownie stają się Ciałem i Krwią Chrystusa. Z kolei *protestanci* postrzegają Eucharystię – często nazywaną *Wieczerzą Pańską* – jako symbol obecności Chrystusa.

Niezależnie od indywidualnych przekonań, najważniejszym przesłaniem tego wersetu jest to, że bliska, pełna znaczenia więź z Chrystusem jest niezbędna, by być prawdziwym chrześcijaninem. Musimy przyjmować w sobie Jego życie i żyć w Nim, nadając sens naszej codzienności.

Jeśli pragniesz pogłębić swoją więź z Chrystusem, warto uczestniczyć w Eucharystii lub odpowiadającym jej sakramencie w ramach własnej tradycji religijnej. Dzięki Eucharystii możemy pamiętać o naszej więzi z Chrystusem i wspólnotą chrześcijańską, odnajdując w ten sposób sens i pokój w życiu.

Warto też pamiętać, że istotą tego wersetu *są jedność, miłość i wspólnota*. Niezależnie od tego, jak interpretujemy Eucharystię, możemy odnaleźć sens i duchowy cel w jej wspólnym celebrowaniu jako wspólnota zjednoczonych chrześcijan.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Usuń więc gniew ze swojego serca i odrzuć zło od swego ciała, gdyż dzieciństwo i młodość są marnością.
>
> *— Kaznodziei 11:10*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: ciało, zdrowie, serce, smutek, troska

Interpretacja:
W Księdze Koheleta autor dzieli się swoją mądrością oraz przemyśleniami na temat życia i natury świata. Fragment *Kaznodziei 11:10* zawiera radę, by usunąć gniew z serca i odrzucić zło od ciała. Autor ostrzega, że młodość jest marnością, i zachęca do życia z jasnym umysłem oraz sercem wolnym od gniewu i gwałtowności.

Znaczenie wersetu

Gniew i gwałtowność to silne emocje, które mogą szkodzić naszemu zdrowiu psychicznemu i fizycznemu. Gniew często zaburza nasz osąd i popycha do impulsywnych działań, co może prowadzić do poważnych konsekwencji. Eliminując te emocje z codziennego życia, możemy funkcjonować z większą jasnością umysłu oraz okazywać innym więcej miłości i współczucia.

Sformułowanie *„młodość jest marnością”* można interpretować na różne sposoby. Może ono sugerować, że ludzie młodzi i niedoświadczeni mają skłonność do egoizmu i żyją, nie zważając zbytnio na innych. Z drugiej strony może też wskazywać, że młodość jest etapem życia ulotnym i przemijającym. Tak czy inaczej, autor wzywa nas do mądrego i odpowiedzialnego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A pokój Boży niech rządzi w waszych sercach, do którego też jesteście powołani w jednym ciele. Bądźcie też wdzięczni.
>
> *— Kolosan 3:15*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: ciało, Kościół, wdzięczność, Jezus, pokój

Interpretacja:
W *Kolosan 3:15* znajdujemy wezwanie, by pozwolić pokojowi Bożemu panować w naszych sercach. Co to jednak oznacza? Przede wszystkim należy podkreślić, że pokoju Bożego możemy doświadczyć jedynie dzięki społeczności z Nim. Jest to pokój, który przewyższa wszelkie ludzkie zrozumienie i chroni nas przed lękami oraz niepokojami, z jakimi mierzymy się w życiu.

Znaczenie społeczności z Bogiem

Prawdziwy pokój duchowy można znaleźć tylko w Bogu. Aby doświadczyć Bożego pokoju w naszych sercach, musimy trwać w nieustannej społeczności z Nim poprzez modlitwę i czytanie Pisma Świętego. Tylko w Nim znajdujemy niewyczerpane źródło miłości, łaski i miłosierdzia.

Znaczenie życzliwości

Kolejną lekcją płynącą w *Kolosan 3:15* jest znaczenie nieustannego okazywania życzliwości. Życzliwość pozwala nam spojrzeć na życie z innej perspektywy i pomaga skupić się na błogosławieństwach, którymi obdarzył nas Bóg. Gdy jesteśmy życzliwi, pokój Boży może panować w naszych sercach, ponieważ wiemy, że Bóg sprawuje kontrolę nad

wszystkim.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz od początku stworzenia Bóg uczynił ich mężczyzną i kobietą. Dlatego opuści mężczyzna swego ojca i matkę i połączy się ze swoją żoną; I będą dwoje jednym ciałem. A tak już nie są dwoje, ale jedno ciało. Co więc Bóg złączył, człowiek niech nie rozłącza.
>
> *— Marka 10:6-9*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: ciało, małżeństwo, seksualność

Interpretacja:
Zanim zagłębimy się w znaczenie tych wersetów, warto zrozumieć kontekst, w jakim się pojawiają. W *Marka 10:6-9 Jezus* mówi o małżeństwie i rozwodzie, a także o tym, jak ludzie powinni szanować i czcić związek między mężczyzną a kobietą. Podkreśla znaczenie wzajemnej wierności i oddania, a także stawia czoła faryzeuszom, którzy próbują wystawić Go na próbę trudnymi pytaniami.

Początek stworzenia

Jezus przypomina swoim uczniom o początku stworzenia oraz o tym, jak Bóg powołał do istnienia mężczyznę i kobietę. Zapewnia nas, że to Bóg stworzył ludzkość na swój obraz i podobieństwo, a związek mężczyzny i kobiety jest Bożym zamysłem, któremu towarzyszy Boże błogosławieństwo.

Biblijne znaczenie małżeństwa

Wersety te uczą nas o znaczeniu i świętości małżeństwa. Gdy dwoje ludzi łączy się węzłem małżeńskim, przestają być dwiema odrębnymi jednostkami, a stają się jednym ciałem. Jest to intymna i głęboka więź, którą może zerwać jedynie śmierć. Małżeństwo odzwierciedla Bożą miłość do Jego ludu i jako takie stanowi święte zobowiązanie.

Musimy pamiętać, że związek ten wykracza daleko poza relacje fizyczne, obejmując również wymiar emocjonalny, duchowy i intelektualny. Jeśli pragniemy zdrowego małżeństwa, musimy poświęcać czas i wysiłek naszemu partnerowi oraz dokładać wszelkich starań, by wspierać go w rozwoju relacji z Bogiem. Pielęgnując ten związek, możemy stać się jednym ciałem i prowadzić satysfakcjonujące życie małżeńskie.

Ochrona małżeństwa

Z chrześcijańskiego punktu widzenia małżeństwo jest ustanowioną przez Boga instytucją, którą należy szanować i chronić. Jak mówią te słowa: *„Co więc Bóg złączył, człowiek niech nie rozłącza”*. To sam Bóg łączy dwoje ludzi w miłości i wierności, a naszym obowiązkiem jest dbanie o to, by związek ten pozostał silny i trwały. W obliczu trudności i prób, z jakimi mierzymy się w małżeństwie, musimy zawsze pamiętać o znaczeniu naszej wiary. Modlitwa, czytanie Pisma Świętego i udział w życiu wspólnoty kościelnej pomagają nam wzmacniać naszą relację oraz znajdować wsparcie i wskazówki niezbędne do pokonywania wszelkich przeszkód.

Co więcej, w związku z tymi wersetami często pojawiają się liczne pytania. Na przykład: co należy zrobić, gdy w małżeństwie mamy do czynienia z sytuacją toksyczną lub przemocą? Jak pogodzić się z myślą, że Bóg połączył dwoje ludzi, którzy nie odnaleźli szczęścia w swoim małżeństwie? Warto pamiętać, że małżeństwo to sprawa poważna i święta, jednak musimy również realistycznie podchodzić do wyzwań i przeszkód, jakie mogą nas spotkać w życiu. W takich sytuacjach kluczowe jest poszukiwanie pomocy – zarówno profesjonalnej, jak i duchowej – oraz wspólne dążenie do znalezienia skutecznych i pozytywnych rozwiązań.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wtedy powiedział im: Czy i wy jesteście tak bezrozumni? Czyż nie rozumiecie, że wszystko, co z zewnątrz wchodzi w człowieka, nie może go skalać? Nie wchodzi bowiem do jego serca, ale do żołądka i zostaje wydalone do ustępu, oczyszczając wszystkie pokarmy.
>
> *— Marka 7:18-19*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: ciało, jedzenie, serce

Interpretacja:
W Ewangelii *Marka 7:18–19 Jezus* uznaje wszelki pokarm za czysty, co oznacza, że żaden pokarm sam w sobie nie jest duchowo nieczysty. Nauczanie to stoi w sprzeczności z żydowską tradycją religijną, która wymaga przestrzegania praw i rytuałów dotyczących czystości pokarmów. Jezus naucza również, że prawdziwą czystość i prawość osiąga się nie poprzez zewnętrzne rytuały, lecz dzięki czystemu i szczeremu sercu.

Znaczenie dla życia osobistego

Wersety te mają ogromne znaczenie dla naszego życia osobistego. Często zbytnio przejmujemy się rytuałami i tradycjami, zamiast skupić się na czystości naszych serc. Jezus przypomina nam, że to nie to, co wchodzi do ciała, czyni nas nieczystymi, lecz to, co wychodzi z serca – na przykład zazdrość, nienawiść, kłamstwo czy pożądliwość. Powinniśmy skupić się na pielęgnowaniu czystego i uczciwego życia wewnętrznego, które prowadzi do właściwych czynów i decyzji w odniesieniu do nas samych i innych ludzi.

Czy te wersety dają przyzwolenie na spożywanie wszystkiego?

Nie, wersety te nie dają przyzwolenia na spożywanie wszystkiego bez ograniczeń. Jezus mówi konkretnie o rytualnej nieczystości pokarmu w kontekście żydowskich tradycji religijnych (takich jak niemycie rąk przed posiłkiem). Istotą tego nauczania jest to, że nieczystymi czyni nas nie to, co wchodzi do ciała, lecz nieczystość serca.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Boże, ty jesteś moim Bogiem, od rana cię szukam; pragnie ciebie moja dusza, tęskni do ciebie moje ciało w ziemi suchej i spragnionej, w której nie ma wody.
>
> *— Psalmów 63:1*

Książka: Stary Testament / Psalmów
Tematy: ciało, szukac, dusza, adoracja

Interpretacja:
Psalmów 63:1 jest wezwaniem do szukania Boga. Psalmista wyraża pragnienie szukania Boga każdego ranka, okazując w ten sposób oddanie i determinację w dążeniu do Jego obecności. To pragnienie odzwierciedla fundamentalną potrzebę Boga w życiu – chęć odnalezienia Go w najtrudniejszych chwilach oraz tęsknotę za więzią z Nim.

Pragnienie Boga w naszych duszach

Werset ten wyraża poczucie pragnienia. Psalmista mówi o pragnieniu, jakie jego dusza odczuwa względem Boga, przebywając w miejscu suchym i pozbawionym życia. Pragnienie to symbolizuje głęboką tęsknotę za społecznością z Bogiem i Jego obecnością. Brak wody w spieczonej ziemi obrazuje brak życia, wskazując, że bez Boga życie jest pozbawione sensu i celu.

Odnajdywanie nadziei w Bogu

Psalmów 63:1 ukazuje również, jak ważne jest pokładanie nadziei w Bogu. W najcięższych chwilach – gdy brakuje wody, a wszystko wydaje się stracone – psalmista szuka Boga, mając nadzieję na znalezienie ulgi i pocieszenia. Nadzieja ta przypomina nam, że Bóg jest schronieniem, do którego możemy się zwrócić w czasie utrapienia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I z tego żebra, które PAN Bóg wyjął z Adama, utworzył kobietę i przyprowadził ją do Adama. I Adam powiedział: To teraz jest kość z moich kości i ciało z mojego ciała; dlatego będzie nazwana kobietą, bo z mężczyzny została wzięta. Dlatego opuści mężczyzna swojego ojca i swoją matkę i połączy się ze swoją żoną, i będą jednym ciałem.
>
> *— Rodzaju 2:22-24*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: ciało, stworzenie, małżeństwo, seksualność

Interpretacja:
Księga Rodzaju jest pierwszą z pięciu ksiąg Tory, czyli Pięcioksięgu. Zawiera ona biblijną relację o stworzeniu ludzkości, opisując, jak Bóg stworzył mężczyznę na swój obraz i podobieństwo, a następnie stworzył kobietę z jego żebra.

Opowieść

Wersety te, choć z pozoru proste, przy bliższej analizie okazują się złożone. Po pierwsze, kość nie została wzięta ani ze stopy mężczyzny – co mogłoby sugerować, że ma on dominować nad kobietą – ani z jego głowy – co mogłoby oznaczać, że ona ma nad nim panować – lecz z jego żebra, co symbolizuje ich równość. Co więcej, należy pamiętać, że żebro mężczyzny nie jest jedynie drugorzędnym elementem, z którego Bóg postanowił ukształtować coś dla niego użytecznego. W języku hebrajskim słowo *„tsela”* oznacza *„żebro”*, ale używa się go również na określenie boku lub połowy.

Dlaczego ma to znaczenie? Ponieważ ukazuje, że kobieta nie została stworzona z elementu drugorzędnego; została ona wzięta z mężczyzny jako jego odpowiedniczka i równa mu osoba. Dlatego właśnie wersety te mówią, że Bóg *„stworzył”* kobietę. Nie była ona niezależnym bytem, lecz wywodziła się z mężczyzny, a oboje byli ze sobą nierozerwalnie związani.

Dwoje stanie się jednym ciałem

Wersety te sugerują, że małżeństwo jest świętym związkiem, a mężczyzna i kobieta są sobie przeznaczeni, by połączyć się trwałą więzią. Związek ten ma wymiar nie tylko fizyczny, ale także emocjonalny i duchowy. Od małżonków oczekuje się wierności i wspólnego dzielenia życia.

Refleksje nad rolą kobiet w społeczeństwie

Fragmenty te skłaniają również do refleksji nad rolą kobiet w społeczeństwie. Często uważano kobiety za istoty niższe od mężczyzn, odmawiając im praw i możliwości. Biblia jednak wyraźnie pokazuje, że Bóg stworzył kobiety jako równe mężczyznom, obdarzając je takimi samymi prawami i godnością. Ważne jest, aby dostrzegać i promować równość płci we wszystkich sferach życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*